

Έβδομος Ύποπτος: κ. Γκότφριντ

Ο αστυνομικός Ζυλιέν χτυπάει την πόρτα του γραφείου του Επιθεωρητή Ζεράρ.

-Με συγχωρείτε κύριε επιθεωρητά που σας διακόπτω, αλλά έχει έρθει ο σερβιτόρος από το μπαρ του ξενοδοχείου. Θέλει λέει να σας πει κάτι που θυμήθηκε. Μπορεί να περάσει;

Ο επιθεωρητής Ζεράρ στρέφει το βλέμμα του στον Κουρτι, ο οποίος τον κοιτάζει με έκπληξη και κάτι του γνώφει. Στη συνέχεια ο επιθεωρητής Ζεράρ απευθύνεται στον αστυνομικό.

-Ναι, βέβαια, φέρε τον μέσα αμέσως.

Ο σερβιτόρος μπαίνει δειλά στο γραφείο.

-Καλησπέρα, νομίζω ότι θυμήθηκα κάτι... δεν ξέρω αν είναι σημαντικό... και αν θα βοηθήσει στην έρευνα, αλλά σκέφτηκα να...

-Φυσικά, πολύ καλά κάνατε και ήρθατε. Κάθε λεπτομέρεια μπορεί να φανεί πολύ σημαντική για την επίλυση του μυστηρίου. Περάστε, καθίστε. Τι θυμηθήκατε;

-Εεεε... ναι... Λίγες ώρες πριν το φόνο, νωρίς το βράδυ της ίδιας μέρας, ο κύριος X συναντήθηκε στο μπαρ του ξενοδοχείου με τον κ. Γκότφριντ. Κάθισαν σε ένα τραπέζι κοντά στο μπαρ και παρήγγειλαν καφέ. Η συζήτηση αρχικά ήταν ήρεμη και τίποτα δεν έδειχνε τι θα συνέβαινε μετά από λίγη ώρα.

-Εεεε... και τι έγινε; Μήπως ο κ. Γκότφριντ σκότωσε μπροστά στους θαμώνες του κ. Χ γιατί δεν του άρεσε ο καφές που του σερβίρατε; είπε ο κ. Κουρτ αστεεινόμενος και γέλασε τρανταχτά ο επιθεωρητής.

-Εεεε... όχι, όχι... Κάποια στιγμή, εκεί που έπιναν τον καφέ τους, ο κ. Χ έβγαλε από την τσάντα του ένα βιβλίο και το ακούμπησε πάνω στο τραπέζι. Εγώ εκείνη την ώρα καθάριζα το διπλανό τραπέζι και μπορούσα να ακούσω τη συνομιλία τους.

-Εεεε... και... λέγε, τι έγινε; είπε ο κ. Κουρτ που είχε αρχίσει να βαριέται.

-Ο κ. Χ είπε στον κ. Γκότφριντ: Εδώ ο Κέιλ ισχυρίζεται ότι χρησιμοποίησες το έργο του Ισαάκ.

-Ναι πράγματι, είπε ο κ. Κουρτ, πριν μερικά χρόνια ο κ. Κέιλ έγραψε μια εργασία στην οποία ισχυρίζονταν ότι ο κ. Γκότφριντ, που είχε τακτική αλληλογραφία με τον κ. Ισαάκ, χρησιμοποίησε το έργο του ώστε να συνθέσει το δικό του. Διατείνονταν δε ότι το μόνο που έκανε ο κ. Γκότφριντ ήταν να χρησιμοποιήσει διαφορετικούς συμβολισμούς.

-Μμμμ... ενδιαφέρον και τι έγινε στη συνέχεια; ρώτησε ο επιθεωρητής του σερβιτόρο.

-Εεεε... ο κ. Χ ζήτησε από τον κ. Γκότφριντ να του πει τη δική του εκδοχή και του πρότεινε να καθίσει με τον κ. Ισαάκ στο ίδιο τραπέζι, στα πλαίσια αυτού του συνεδρίου ώστε να δώσουν ένα τέλος σε αυτή την ιστορία. Μάλιστα του πρόσφερε και ένα τσιγάρο μέσα από την ακριβή και καλογουαλισμένη ασημένια ταμπакέρα του.

-Μμμμ... ωραία σκέψη από τον κ. Χ, είπε ο επιθεωρητής.

-Τότε ο κ. Γκότφριντ σηκώθηκε έξαλλος και άρχισε να φωνάζει. “Αυτός ο αχρείος ο Κέιλ λέει ψέματα. Έχω, όπως θα ξέρεις, στείλει επιστολή διαμαρτυρίας στη Βασιλική Εταιρία, αλλά μάντεψε, πρόεδρος ήταν ο Ισαάκ. Οι

άχρηστοι της επιτροπής στήριξαν τον πρόεδρό τους. Μου ζητάς να κάτσω στο ίδιο τραπέζι με αυτόν που με κατηγορήσε ως κλέφτη; Κάποτε πρέπει να τελειώσει αυτό το κακόγουστο αστείο! Εγώ θα το τελειώσω και ας είναι το τελευταίο πράγμα που θα κάνω”, είπε και έφυγε από το μπαρ.

-Μμμ... και γιατί να σκοτώσει τον κ. Χ; είπε ο επιθεωρητής.

-Με συγχωρείτε, αλλά δεν τέλειωσα, είπε δειλά ο σερβιτόρος.

-Τι άλλο παρατήρησες, δηλαδή; ρώτησε ο Κουρτ.

-Το βράδυ του φόνου, όταν ρώτησα τον κ. Χ αν θέλει τίποτα πριν κλείσει το μπαρ, η ασημένια ταμπακέρα ήταν πάνω στο τραπέζι του. Όταν γύρισα και τον βρήκα νεκρό η ταμπακέρα έλειπε. Σήμερα το πρωί, όταν σέρβιρα το πρωινό στον κ. Γκότφριντ, ήταν ανήσυχος. Ούτε που άγγιξε την ομελέτα του. Κάποια στιγμή τον είδα να ανάβει ένα τσιγάρο και η ταμπακέρα του ήταν ολόιδια με αυτή του κ. Χ, μόνο κάτι μικρά μαύρα στίγματα είχε και δεν ήταν τόσο καλογυαλισμένη.

-Αστυνόμε, πήγαινε φέρε τον κ. Γκότφριντ με την ταμπακέρα του για ανάκριση, είπε ο επιθεωρητής και κοίταξε σαστισμένος τον κ. Κουρτ.

-Κύριε αστυνόμε ποιος καθαρίζει το γραφείο σας; ρώτησε ο Κουρτ.

-Η Ανέτ, τι σε έπιασε, θα κάνουμε φασίνα; ρώτησε ο επιθεωρητής.

-Νομίζω θα χρειαστώ κάποιο από τα καθαριστικά της διαλύματα, είπε ο Κουρτ.

Συνεχίζεται...